



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Si te cognosses, hoc in te stendum nosses quod deflet Christus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

angustetur in retributione. ET AD TERRAM PROSTERNENTE & filios tuos qui in te sunt. Tunc anima per cognitionem reatus sui ad terram consternitur, cum caro cui vitam suam credidit, redire ad pulverem urgetur. Tunc in morte filij eius cadunt cum cogitationes illicitæ quæ modo ex illa procedunt, in extrema vita ultione dissipantur sicut scriptum est: In illa die peribunt omnes cogitationes eorum: Quæ scilicet dura cogitationes intelligi etiam per lapidum significationem valent: nam sequitur, ET NON RELINQUENT in te lapidem super lapidem. Perversa etenim mens cum perversa cogitationi adhuc perversorem adiecit, quid aliud quam lapidem super lapidem ponit? Sed in destructa civitate super lapidem lapis non relinquitur, quia cum ad ultionem suam anima ducitur, omnia ab illa cogitationum suarum constructio dissipatur; quæ cur hæc patiat, adjungitur, EO QUOD non cognoveris tempus visitationis tuæ: prænam namque animam omnipotens Deus multo modis visitare consuevit.

Et quæ plura prosequitur universim de his visitationum modis. Tu vide in particulari quibus te visitavit, & quoties hoc tempus non cognoveris. Vix tale tempus nosti, adverte diligentius. *Visitabo super eum vias eius: & cogitationes eius reddam ei.*

Osea 4.

ALIA hæc proposita veritas sic præcedentem illustrat, ut ipsa etiam ex illa lumen capiat.

Si te cognosces, hoc in te flendum nosces, quod deflet Christus.

RATIO EST. Quia quod paucissimum deflet Christus, est indurata eorum perveritas quæ tum ipsi resistebant. Sed si te cognosces, talem in te nosces perveritatem.

Ergo & hoc ipsum in te nosces flendum quod deflet Christum, ac proinde diligentius prospiceres.

Ier. 9.

2. Reg. 18.

AD primam propositionem magis declarandam possent distinctius quatuor observari quæ Christus Dominus fleret. Primum futura everasio civitatis Jerusalem, & miserandus temporalis status Judæorum, quos cum singulariter Dominus diligeret, certè indolebat tantæ eorum miseræ. *Quis dabit capiti meo aquam, & oculi meo fontem lachrymarum: & florabo die ac nocte interfusus filia populis mei?* Secundum magis flendum, sempiternus erat eorum interitus: *Fili mi Absalom! Absalom fili mi! quis mihi tribuat ut ego moriar pro te? Absalom fili mi! Fili mi Abso-*

lom! Sanè tenerior erat affectus Christi erga Judæos quam patris in filium, nec minus illos in suo perituros peccato videbat, quam David cerneret perduellem illum quem deplorabat jam petiisse. Tertium quod supra duo alia Christus deflebat acerbius, erat eorumdem peccatum seu indurata in peccato perveritas, quæ sibi tam contentiosè resistebant, ut quibuslibet oppositis remediis a deo non sanarentur & respicerent, ut inde potius in profundum peccati ruerent. *Insanabili fractura tua, pessima plaga tua, curatorem nullum non est tibi.* Longè est enim gravius coram Deo malum, quælibet culpa quam quævis poena. Nihil est autè in tanto culpa gravius quàm in ea sic animam perveraciter indurari, ut quanto magis curetur, tanto magis ingravescat. *Parvenis ad caelos judicium eius.* Actum est de illa, nihil restat nisi punitionis infligenda. Quartum denique quod simul cum aliis deplorabat Christus, talis erat animi perveritas quam videbat futuram in hominibus qui sibi resistere, qui fidem non reciperent vel abnegarent, qui peccato suo sic tenaciter adhererent, ut neque gratis cederent, nec promissis allicerentur, nec minis terrentur. *Quid est quod debui ultra facere virena mea & non feci ei? An quod expectavi ut faceret vram, & fecit labruscum?* Certè hoc est flendum!

Ier. 30.

Ibid. 5.

Ibid. 5.

AT verò, quæ secunda est propositio: si te cognosces, talem in te nosces perveritatem. Sunt enim multa ex peccatis tuis, quæ simpliciter dici non possunt peccata, sed perveritas in peccatis. Non est superbia tua, simplex superbia, sed indurata & perveritas: seu potius ipsa est animi tui indurata quædam perveritas quæ Christo jam toties à multis annis te ab illa revocanti resistis & contradicis; Unde Scriptura de tali superbo loquitur, *Spiritus illius obfirmatus est ad superbiam.* Nonne sic tuus ita est obfirmatus? Nonne multoties sensit, quantum superbia displiceret Deo, quantum esset damnoza, quantum esset in Scripturis atque ab ipso præsertim Christo exagitata? Quid inde profecisti? Nonne cum annis crevit ambitio? Nonne eum doctrina si quæ habes, augetur fastus? Nonne cum dignitate fovetur arrogantia? Nonne denique magis in dies in sublime tolleris, & in ingenij tui commendatione obfirmaris? Quid est esse perveritatem in peccatis nisi hoc sit? *Conteram duritiam superbia vestra.*

Dan. 5.

Levit. 26.

Si te ergo cognosces, hoc in te flendum nosces quod flebat Christus, perveritatem videlicet in peccato animum,

animum, quem non modò in Judæis vidit & flevit Dominus, sed in quibuslibet induratis peccatoribus quos non minus venit salvare quàm Judæos. Neque semel tantum cum civitatem ingrederetur, sed si audimus Apostolum, læpissime *in diebus carnis sue flevis*: Neque cessat modò per electos suos idem flere, ut præclare S. Gregorius: *Hoc semel legit cum perituram civitatem esse nuntiavit: hoc quotidie Redemptor noffer per electos suos agere nullatenus cessat, unde & qui planguntur, si damnationem suam qua eum imminet, agnovissent, semet ipsos cum lachrymuloletorum plangerent.*

Nec dicas te non ita desperatum esse ac deploratum, sicut Judæos; quid enim sit futurum nescis? Et si te cognosces non minus in te videres causas & radices gravissimorum criminum quæ à quovis homine sunt perpetrata: atque adeo de consequenti cerneres ipsius tempore etiam damnationis in te causam & calum esse, nisi te singularis Dei bonitas inde eriperet. Sed esto, nõ sit tam gravis superbia tua, quale erat illorum peccatum: putasne verò fuisse æquale in omnibus illis quos flebat Christus, peccatum? Nonne alij aliis erant nocentiores? At nonne etiam minus peccantes flevit? Nonne & hi simul cum aliis involuti sunt pœna temporali & æterna? Aut si putas te redire & converti posse, nonne & ipsi redire poterant quos tamen non desinebat flere? Imo & hoc ipso magis eos flebat, quod cum possent conversi, volebant aut. d. ferebant, unde tu qui te posse & velle aliquando dicis, tu peræquè es deplorandus, quod differendo resistas gratiæ quæ iamiam te vellet à peccato tuo reverti. *Dedit ei Deus locum pœnitentiæ: & ipse abutitur eo in superbiam.* TIMEO inquit Apostolus, ne lugam multos qui peccaverunt ei: & non agerunt pœnitentiam de immunditia.

Quæ plura huc referri possent ex aliis Partibus aut Feriis, sic paucis habe.

Non vivitur in amore sine dolore.

In 1. parte, Feria 5. Hebdomada. 3. Adventum.

Licet omni peccatori sit necessariò pœnitendum, vix tamen ullus est qui necessariam agat pœnitentiam.

Haynefue Pars tertiam

In 1. parte. 4. Dom. Adventum.

Nisi probè paratus sis ad adversa, nec ad ipsa prospera bene paratus es.

In 1. parte, Feria. 6. Hebdomada. 5. post Epiphaniam.

Quantùm obest adversitas improvisa, tantùm prævisa prodest.

In 2. parte, Feria. 6. Hebdomada. Sexagesima.

Quicum Christo dolente non dolet, non potest cum ipso gaudente gaudere.

Frustra te Christi miseret, nisi se tui prius misereat.

Quantò te ipsum negligis quasi non es, les cum cæteris periturus, tantò te Christus doluit præ cæteris perituris.

Vera contritio dolorem sensibilem nec includit nec excludit.

In 2. parte, Fer. 2. 4. 5. & Sabbato Hebdom. 1. in Quadragesima.

Qui ruinam gaudet inimici, ruinam ejus in se trahit.

In 2. parte, Sabbato Hebdom. 3. in Quadragesima.

Minima quævis inordinatiõ cordis immundi, major est quavis inordinatiõne hujus mundi.

In 2. parte, Fer. 6. Hebdom. 1. post Oñav. Pasche.

Revocanti hominem Deo ab errore vitæ suæ non obsequi, pejus est quàm primò vocantem ne erraret, non sequi.

In fine 2. partu, ubi de statibus, consideratiõne 4.

Cs

Que

Quæ denique pro missionibus habentur in hac 3^a parte, Hebdomada decima, satis aptè conveniunt supradictis; necnon illa quæ in 4. part. Hebdomada 26.

Ad postremam verò Evangelij partem de ingressu Domini in templum, atque inde ejectis venditoribus, videri debent quæ in fine primæ partis veritates fusè declarantur.

HAC Hebdomada, cum primùm occurrant tres illi homines qui videbantur velle sequi Christum Dominum, neque tamen leguntur eum secuti propter fatale in illam concupiscentiam, quæ à divino obsequio prope singulos avocat: opportunè de illis tribus concupiscentiis Christo Domino subijciendis Meditationes & Veritates instituantur, exemplo peti- o ab aliis Creaturis quæ ad nutum illius oræ se formant, ut patebit in sedata maris tempestate, in fugatis ab humano corpore Dæmonius, in expulsis gravibus morbis, & in mortuis suscitatis, prout se historica Evangeliorum series offert.

FERIA SECUNDA.

DE TRIPLICI HOMINUM GENERE QUI VIDENTUR VELLE SEQUI CHRIS- TUM, NEC TAMEN EUM SEQUUNTUR.

Nemo mittens manum suam ad aratram, & respiciens retro, aptus est Regno Dei. LUC. 9.

VERITAS PRACTICA.

I PUNCTUM.

Affectum probat Effectus.

SENSUS EST, Quod quando variis animi moribus seu affectibus affimur circa rem aliquam periclitam, quisnam sit inter ceteros primarius & verior eius rei affectus, declarat affectus inde sequens.

RATIO EST, Quia ille est primarius & verior rei alicuius affectus qui est magis liber & voluntarius.

Sed effectus probat & ostendit quisnam inter ceteros sit magis liber & voluntarius affectus.

Itaque verum affectum probat effectus. Quod certe ad multam partem peritile est observare.

DE primo ex his tribus hominibus qui ad Christum accesserunt quasi futuri eius Discipuli, sic sanctus Evangelista Matthæus: Et accedens unus Scriba, ait illi, Magister, sequar te quoecunque ieris. *Matth. 8.* Et dixit ei IESVS: Vulpes foveas habent, & volucres celi nidos, filius autem hominum non habet ubi caput reclinet. Quasi diceret, ut interpretatur sanctus Hieronymus, Quid me propter divitias & sacra lucra sequar, cum nec hospitium habeam. Sanctus autem Augustinus sic de eodem patet declaratus: Intellegitur hic miraculum motus, ob instantiam sequi voluisse quam significanti aves? & Discipuli obsequium significasse, quæ hinc vulpu nomini significata est. *De quaest. Evang. lib. 1.*

De secundo sic pergit sanctus Matthæus: *A. 9. 51.* Permittite me primum ire & sepelire Patrem meum; & IESVS ait illi: sequere me & dimittis *mo-*